

1793 18/11 13: 1. Beh. af F. t. L. om Udnævnelse af en Forligsmand i Arbejdsstridigheder. 1794

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udnævnelse af en Forligsmand i Arbejdsstridigheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2477).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jensen-Sønderup: Det er en Tilfredsstillelse for mig ved dette Lovforslags første Behandling at turde udtale en Anerkendelse af Forligsmandens Virksomhed i de 3½ Aar, der er gaaet siden hans Ansættelse. Jeg er sikker paa, at man fra alle Sider ikke alene i denne Sal, men ogsaa ud over Landet er enig i denne Anerkendelse af Forligsmanden, Generaldirektør Koefoed, og jeg kan medtage hans Stedfortræder Riis-Hansen. Naar det nu er saadan, at man fra alle Sider er enig i, at det ikke vil gaa an at lade den 4-aarige Periode, for hvilken den nugældende Lov gælder, løbe ud uden at forny den, er dette ikke mindst, fordi Forligsmanden har været i Besiddelse af den Dygtighed, som han ubestridelig har udvist, hvorved der i Løbet af disse Aar er tilvejebragt Overenskomster ved hans Mægling i en Mængde for Samfundet og særlig for Arbejderne og Arbejdsgiverne overordentlig betydningsfulde Spørgsmaal. Jeg er enig med den højtærede Indenrigsminister i, at vi skal gaa til en Forlængelse af Loven for de følgende 4 Aar til 1. April 1918.

Det er ret naturligt, at Spørgsmaalet om at gaa videre end til det, vi som en Prøve begyndte med i 1910, har været under Overvejelse saavel i Ministeriet som mellem de paagældende mest interesserede Parter, Arbejderne og Arbejdsgiverne, og været drøftet mellem Forligsmanden ogsaa vel Ministeren som de paagældende Parter. Det ses af de Bilag, som følger med Lovforslaget, ligesom det ogsaa fremgik af den højtærede Indenrigsministers Udtalelser ved Forelæggelsen, at Spørgsmaalet om eventuelt at gaa til tvungen Voldgift — et Spørgsmaal, der for Tiden er aktuelt i vort Naboland Norge — har været Genstand for Overvejelser, og det er ret na-

turligt, men jeg er enig i, at det vistnok ikke nu er Tidspunktet til at gaa videre end til en Forlængelse af Loven, som det nu foreslaas, og med den lille Ændring, som gaar ud paa i Loven at fastsætte det, vi allerede til en vis Grad i Praksis og administrativt har indført, at der gives Forligsmanden en Stedfortræder, der, naar det er nødvendigt, kan overtage hans Virksomhed. Jeg skal ikke komme dybere ind paa de Grunde, der taler mod at gaa over til en saadan mere vidtgaaende Forligsvirksomhed, som det vilde være at indføre tvungen Voldgift. Alene det, at de paagældende Parter er saa skønt enige om, at man ikke skal gaa til at indføre tvungen Voldgift, er et Moment, vi selvfølgelig i høj Grad maa regne med, omend jeg dog vil have Lov til at sige, at foruden de to Parter, Arbejderne og Arbejdsgiverne, er der en tredje Part interesseret i Sagen, nemlig hele det øvrige Samfund. Der er adskillige i Samfundet, som ikke kan komme ind under Kategorien Arbejdere eller Arbejdsgivere, og de har efter min Mening Ret til ogsaa at være medbestemmende, naar Talen er om, hvorvidt vi skal have tvungen Voldgift eller ikke. Men jeg erkender, at det, at de to nævnte Parter ikke for Tiden ønsker at gaa til tvungen Voldgift, betyder for mig saa meget, at jeg vilde have overordentlig mange Betæneligheder ved nu at gaa med til tvungen Voldgift i Arbejdsstridigheder.

Men nægtes kan det ikke, at omend vi har al Grund til at være tilfredse med selve Institutionen og navnlig da med Forligsmandens Virksomhed, har det vist sig, at der kan komme Konflikter, hvor det Middel, Forligsmanden har ifølge Lovforslagets § 4, nemlig Retten til at offentliggøre sit Mæglingsforslag, vanskeligt vil være tilstrækkeligt til at komme ud over de Stridigheder, der foreligger. Det er lykkedes hidtil, og jeg tror at turde sige, at det er lykkedes saa at sige alene paa Grund af Forligsmandens store Dygtighed baade til at lede Forhandlingerne og til at finde den Generalnævner, hvori Uenighederne har kunnet gaa op, men det Middel, som Lovforslagets § 4 og den nugældende Lovs § 4 giver som det eneste Middel til at lægge Pres paa Parterne: at et